

нення, засоби орієнтування, дорожні знаки.

Ефективним способом забезпечення безпечного проїзду перетинання в одному рівні є каналізування руху по напрямках з виділенням для кожного напрямку самостійних смуг руху за допомогою розмітки й направляючих островців і розосередженням конфліктних точок перетинання транспортних потоків.

На запропоновані проектні пропозиції були розроблені розрахунково-проектні рішення, конструктивні рішення організації будівництва, економіки будівництва, охорони праці та навколишнього середовища.

Список використаних джерел

1. Реконструкція житлової забудови. Техніко-економічне обґрунтування. Є.Є. Ключніченко. Київ: КНУБА 2000. 248 с
2. Srinivasan D., Choy M. C, Cheu R. L. Neural Networks for Real-Time Traffic Signal Control. / IEEE transactions on intelligent transportation systems, vol. 7, no. 3, 2006. pp. 261-272.
3. Інженерні рішення з охорони праці при розробці дипломних проєктів інженерно-будівельних спеціальностей Навчальний посібник. -Київ: Основа, 2001. 336 с.
4. Оцінка впливу шкідливих викидів автотранспорту на атмосферне повітря в зоні житлової забудови Методичні вказівки. В. Б. Солуха. – Київ: КНУБА 2000. – 54 с.
5. Papageorgiou M., Diakaki, C, Dinopoulou, V., Kotsialos A., Wang, Y. (2003) 'Review of road traffic control strategies.', Proceedings of the IEEE., 91.

Іващенко Н.В.

магістрантка

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБЛЕННЯ ДОКУМЕНТАЦІЙ ІЗ ЗЕМЛЕУСТРОЮ ЩОДО ЗМІНИ ЦІЛЬОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ

Процес зміни цільового призначення земельних ділянок є однією з ключових процедур у сфері земельних відносин, від якої залежить ефективність використання територій та розвиток міської інфраструктури [1-3]. У місті Києві, де спостерігається висока динаміка забудови та інвестиційна активність, правильність і прозорість таких процедур набувають особливо важливого значення. Невідповідність документації, помилки у кадастрових даних та складність погоджень часто призводять до затри-

мок, юридичних конфліктів і нераціонального використання земель [4]. Впровадження сучасних підходів до аналізу документації дозволяє підвищити точність і законність земельних трансформацій. Таким чином, дослідження є актуальним для вдосконалення системи землеустрою як у Києві, так і на державному рівні.

Метою дослідження є аналіз процедур, документації та геопросторових даних, що використовуються під час зміни цільового призначення земельної ділянки, та розроблення рекомендацій щодо підвищення ефективності й точності цього процесу на прикладі міста Києва.

Процедура зміни цільового призначення земельної ділянки та розроблення відповідної землевпорядної документації базується на комплексі аналітичних, геодезичних, проектних та картографічних робіт, що виконуються у чітко визначеній послідовності. Для забезпечення достовірності результатів, відповідності вимогам земельного законодавства та можливості подальшої реєстрації змін у Державному земельному кадастрі необхідно формувати повний пакет як текстових, так і графічних матеріалів [5-8, 10, 11].

У процесі виконання робіт щодо земельної ділянки, розташованої у Дніпровському районі м. Києва, було дотримано чинене законодавство щодо зміни цільового призначення земельної ділянки [5-11].

На етапі збирання вихідних даних і матеріалів отримано викопіювання з топографічного плану масштабу 1:500 [9], інформацію з Державного земельного кадастру, відомості про суміжних землекористувачів, існуючі обмеження та первинні технічні характеристики ділянки.

Для проведення рекогностування території було здійснено виїзд на місцевість, огляд межових знаків, уточнення реального стану використання території та оцінка можливості організації геодезичної зйомки. Цей етап є необхідним для перевірки відповідності фактичних меж даним кадастру та визначення обсягу майбутніх вимірювальних робіт. Після цього проведено GNSS-вимірювання та тахеометричну зйомку, що дозволило отримати точні координати межових точок, визначити об'єкти нерухомості, елементи благоустрою та інженерну інфраструктуру [9]. Геодезична основа забезпечує достовірність побудови планів та подальших картографічних матеріалів [9]. Виконано вирівнювання геодезичних ходів, обчислення площі ділянки, формування каталогу координат, перевірку відповідності між фактичними та кадастровими даними. У разі виявлення розбіжностей виконано коригування проектних матеріалів відповідно до вимог земельного законодавства та методики ДЗК [7-8].

На основі опрацьованих координат розроблено: креслення перенесення меж у натуру; план відведення земельної ділянки; кадастровий план; план зон обмежень; перелік угідь та експлікацію; схему суміжних земле-

користувачів.

Ці матеріали відображають просторові характеристики ділянки та є необхідними для процедури зміни цільового призначення [6].

На завершальному етапі сформовано повний пакет документів, необхідний для внесення змін до ДЗК та подальшої реєстрації нового коду цільового призначення. Усі графічні й текстові матеріали оформлено згідно з чинними нормативами та з урахуванням вимог до точності, структури та повноти землевпорядної документації [10].

Практичне дослідження процедури зміни цільового призначення земельної ділянки демонструє важливість якісних вихідних геодезичних, кадастрових та картографічних даних, які забезпечують точність меж, правомірність рішення та зменшення ризику помилок при внесенні змін до ДЗК. Проведені топографо-геодезичні роботи, підготовка документації та послідовність погодження підтвердили необхідність єдиних вимог та чітких технічних регламентів.

Підвищення прозорості та ефективності зміни цільового призначення земельних ділянок можливе за умови цифровізації процесів, удосконалення нормативно-правової бази та впровадження сучасних геоінформаційних технологій. Запропоновані рекомендації та результати практичної реалізації можуть стати основою для модернізації земельного управління, скорочення бюрократичних процедур і забезпечення правової визначеності в земельних відносинах.

Список використаних джерел

1. Тривимірний кадастр як інструмент моніторингу водних об'єктів населених пунктів [Текст] : монографія / Ольга Петраковська, Маргарита Дубницька. Київ : КИЙ, 2025. 158 с.

2. Петраковська О.С., Трегуб М.В. Класифікація кадастрових систем Європи за правовими сім'ями. Сучасні досягнення геодезичної науки та виробництва: зб. наук. праць. Львів, 2013. Вип. І(25). С. 118-123.

3. Трегуб М.В. Формування просторової інформації для державного земельного кадастру: монографія; М-во освіти і науки України. Д.: НГУ, 2014. 136 с.

4. Карпінський Ю.О. Основи створення інтероперабельних геопросторових даних / Ю. О. Карпінський, А.А. Лященко, Н.Ю. Лазоренко, Д.О. Кінь. Київ: КНУБА, 2023. 302 с.

5. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин» від 28.04.2021 № 1423-IX. 2021.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1423-20>

6. Закон України № 3563- IX «Про внесення змін до деяких законодавчих

актів України щодо спрощення порядку зміни цільового призначення земельних ділянок для залучення інвестицій з метою швидкої відбудови України»
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3563-20#Text>

7. Постанова КМУ «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» від 17.10.2012 № 1051. 2012.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1051-2012-п>

8. Закон України «Про Державний земельний кадастр» від 07.07.2000 № 661-XIV. 2000. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/661-14>

9. Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність. Закон України № 353-XIV від 23.12.1998. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/353-14>

10. Закон України «Про землеустрій» від 22.05.2003 № 858-IV. 2003.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15>

11. Земельний кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III. 2001.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>

Капутіна Н.В.

магістрантка

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

Кубанов Р.А.

к. пед. н., доц.

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

МАРКЕТИНГ ПАРТНЕРСЬКИХ СТОСУНКІВ ЯК СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ АРХІТЕКТУРНО-БУДІВЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ

У сучасному конкурентному середовищі архітектурно-будівельні компанії стикаються з необхідністю не лише залучати нових клієнтів, а й утримувати існуючих, формуючи довготривалі взаємовигідні зв'язки. Традиційні моделі маркетингу, орієнтовані на одноразові транзакції, поступово втрачають ефективність, поступаючись місцем реляційному підходу. Маркетинг партнерських стосунків стає актуальним інструментом, який дозволяє будівельним компаніям зміцнювати довіру, підвищувати лояльність клієнтів та забезпечувати стабільність бізнес-процесів у довгостроковій перспективі.

Зростання ролі емоційної взаємодії, персоналізованого сервісу та цифрових технологій створює сприятливі умови для впровадження партнерського маркетингу в будівельній галузі. Компанії, які здатні вибудовувати стосунки на основі відкритості, спільного планування та післяпроектної підтримки, отримують не лише економічні переваги, а й соціальний капітал. У контексті зростаючої конкуренції та запиту на індивідуальні рі-